Id ē diſpergēt itellectuales: ſicut illud: Calcabitis ſup ſerpētes ⁊ ſcorpiões. itellectualiṫ itelligiṫ. Poſt aūt itelligi de ſenſibilib⁹ ſerpētibus: ſicut etiā paulus a vipa nullū habuit nocumentū. Sequiṫ: Et ſi morti. quid bi. nō eis no. Multa talia facta ī hiſtoriis legim⁹. Multos nāq; venena bibita chriſti munita ſignaculo ledere nō valebant. Sequiṫ: Super egros ma. īpo. ⁊ bñ habebūt. GREGO. ī ho. Nūquid aūt q2 iſta ſigna nō facim⁹ minime credim⁹: Sȝ hec neceſſaria ī exordio eccleſie fuerūt: vt enī fides creſceret credētiū: miraculis fuit nutriēda: q2 ⁊ nos cū arbuſta plātam⁹: tādiu eis aquā fundim⁹: quouſq; ea ī terra ↄualuiſſe videam⁹: at ſi ſemel radicē fixerit a rigādo ceſſam⁹. Habem⁹ de his ſignis atq; virtutib⁹ q̄ adhuc ſubtili⁹ cōſiderare debeam⁹ ſancta q̄ppe eccleſia quotidie ſpiritaliteṙ facit: qḋ tūc p apoſtolos corpaliter faciebat. Nā ſacerdoteſ ei⁹ cū p exorciſmi gratiā manū credētib⁹ imponūt: habitare malignos ſpūs in eorū mētibus contradicūt: q̄d aliud faciūt: niſi demonia eijciūt: Et fideles quiq; qui iā ſecularia verba derelinquūt: ſancta autē myſteria inſonāt: līguis loquūtur nouis: q̄ dum bonis ſuis exhortatiōib⁹ maliciā de alienis cordibus auferunt: ſerpētes tollūt: ⁊ dū peſtiferas ſuaſiones audiūt: ſed tñ ad opationē prauā mīme ptrahunṫ: mortiferū ē qḋ bibūt: ſed nō eis nocebit: qui quotiēs ꝓximos ſuos ī bono ope īfirmari conſpiciūt: dū exēplo ſue opationis illorū vitā roborant: ſup egros man⁹ imponūt vt bñ habeāt. Que nimiꝶ miracula tāto maiora ſūt: quāto ſpiritalia: ⁊ quāto p hec nō corpa: ſed anime ſuſcitanṫ.

Et dñs quidē ieſus poſtq̄ȝ locutus ē eis: aſſūptus ē in celū: ⁊ ſedet a dextris dei. Illi aūt ꝓfecti p̄dicauerūt vbiq; dño coopante: ⁊ ſmonē cōfirmāte: ſequentib⁹ ſignis.

HIERO. Dñs ieſus qui de celo deſcēderat ad liberandā īfirmitatis noſtre naturā: ipe etiam ſup celos aſcēdit. vñ diciṫ: Et dñs quidē ieſus poſtq̄ lo. ē eis, aſſ. ē in celū. AVG. de cō. euā. In quo ſatis videṫ oſtēdere nouiſſimū cū illis ī terra p̄miſſum habuiſſe ſermonē: q̄uis nō oīmodo ad id coartari videaṫ. nō enī ait: Poſtq̄ hec locut⁹ ē eis. vñ admittit ſi neceſſitas cogeret: nō illā fuiſſe nouiſſimā locutionē: ſȝ ad oīa que cū eis oībus illis dieb⁹ locutus ē poſſe ptinere qḋ dictū ē: Poſtq̄ locut⁹ ē eis. aſſ. ē in celū. Sed q2 ea que ſupra dixim⁹ magis ſuadēt nouiſſimū diē fuiſſe: ideo poſt p̄miſſam locutionē quā marc⁹ cōmemorauit: adiūctis etiam illis verbis que cōmemoraṫ ī actib⁹ apoſtoloꝝ: credendū eſt aſſumptū eē dñm ī celū. GREGO. in ho. In veteri teſtamēto cognouim⁹ ꝙ helias ſit rapt⁹ in celū. Sed aliud ē ethereū: aliud celū aereū. Celū quippe aereū terre ē ꝓximū. In celū itaq; aereū helias ſubleuat⁹ ē: vt ſecreta quadā regiōe terre repēte duceret: vbi ī magna iā carnis ⁊ ſpūs q̄ete viueret quoaduſq; ad finē mūdi redeat: ⁊ mortis debitū ſoluat. Notādū quoq; ē ꝙ helias ī curru legitur aſcēdiſſe: vt videlicet apte demōſtreṫ: q2 hō purus adiutorio īdigebat alieno. Redēptor aūt noſter nō curru: nō angelis ſubleuat⁹ legiṫ: q2 q̄ fecerat omnia ſup oīa ſua virtute ferebaṫ. Cōſiderandū vero nobis ē ꝙ marc⁹ ſubdit: Et ſedet a dextris dei. cū Stephan⁹ dicat: Video celos aptos ⁊ filiū hominis ſtantem a dextris dei. ſed ſedere iudicātis ē: ſtare vo pugnātis vel adiuuātis. Stephan⁹ ergo ī laboris certamine poſit⁹ ſtantē vidit quē adiutorē habuit: ſȝ hūc poſt aſſūptionē marc⁹ ſedere deſcribit: q2 poſt aſſūptionis ſue gloriā: iudex in fine videbiṫ. AVGV. de ſymbolo: Seſſionē igiṫ iſtā nō accipiam⁹ quaſi ſit ī humanis mēbris poſit⁹: tāq̄ pater ſedeat ī ſiniſtra et fili⁹ ſedeat a dextris: ſed ipam dextrā intelligim⁹ poteſtatē quā accepit ille hō a deo: vt veniat iudicatur⁹ q̄ p̄mo venerat iudicādus. Sedere enī habitare itelligiṫ: quomō dicim⁹ de quocūq; homine: In illa patria ſedit p tres ānos. Sic ergo credite habitare chriſtū ī dextra dei patris. Beatus enī eſt: ⁊ habitat ī beatitudīe que dextra patris vocatur. Ibi enī oīs dextra eſt: q2 nulla ē ibi miſeria. Sequiṫ: Illi autē ꝓfecti p̄di. vbiq; dño coop. ⁊ ſer. cōfir. ſequē. ſignis. BEDA: Nota ꝙ Marc⁹ euāgeliſta euāgeliū ſuū q̄to ichoauit tardi⁹: tāto in lōginquiora tēpora ſcribēdo porrexit. ab initio enim euāgelice p̄dicatōis qḋ a iohāne factū ē cepit: ⁊ ad illud vſq; tēpus narrādo puenit quo apoſtoli idē euāgelij verbū p totū orbē ſeminauerūt. GREGO. in homel. Quid autē ī his cōſiderandū ē niſi ꝙ preceptū obediētia: obedientiā vero ſigna ſecuta ſunt. Preceperat enī dñs: Euntes ī mundū vniuerſum p̄dicate euāgeliū. ⁊ ī actibus: Eritis mihi teſtes vſq; ad extremū terre. AVG. de cō. euā. Quo autē pacto ab apoſtolis ē p̄dicatio iſta cōpleta: quādo ecce adhuc ſūt gētes ī q̄bus modo cepit: ⁊ in quibus nōdū cepit īpleri. Nō vtiq; hoc a dño ſic mandatū ē apoſtolis: tanq̄ ipſi ſoli q̄bus tūc loquebatur tantū mun⁹ fuerit īpleturi: ſed ſicut eis ſolis videṫ dixiſſe: Ecce ego vobiſcū ſum vſq; ad cōſummationem ſeculi. qḋ tamē cū vniuerſe eccleſie ꝓmiſiſſe q̄ alijs morietibus alijs naſcētibus hic vſq; ī ſeculi cōſummationē futura ē quis nō itelligat: THEO. Sciendū ē autē ⁊ hic ꝙ ſermo p opera confirmaṫ: ſicut in apoſtolis tūc opationes cōfirmabāt ſmonem ſequētibus ſigniſ. Fiat autē o chriſte vt noſtri ſmones quos de virtute dicim⁹ p opera cōfirmentur ⁊ actus: vt tandē ſim⁹ ꝓfecti te cooperāte ī oib⁹ verbis ⁊ opib⁹: q2 te decet ſmonū ⁊ opeꝝ gloria.

AMEN.

Feria tertia poſt dominicā In ra. pal.
Erat paſcha azimorum. .xiiii.
Dñica ī ſācto paſcha. Marie magdalene .xvi.
In aſcēſiōe dñi. Recūbētib⁹. xi. vltio
Dñica ſexta p⁹ pēthecoſtē. Cū turba mlta .viii.
Dñica. xi. Exiens ieſus de finibus .vii.
In decollatōe Iohis baptiſte Miſit herodes .vi.
In vigilia ſancti Jacobi apoſtoli.
Acceſſerunt ad ieſum iacobus ⁊ iohan. fi .x.
In ſanctorū cyriaci largi ⁊ ſmaragdi.
Euntes in mundum vniuerſum. .xvi.
In natali ↄfeſſoꝝ. Videte vigilate ⁊ orate. .xiii.
Feria. iiii. quatuor tēpoꝝ ſeptembris.
Reſpondēs vnus de turba. .ix.
Sabbato p̄mo q̄dragesime. Cū sero eēt factū .vi.